

Ύλην εβδελύξαντο, ουρανοπολίται εχρημάτισαν

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

«Ύλην εβδελύξαντο τήν επί γῆς φθειρομένην, ούρανοπολίται δέ ἐν σαρκί ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρίς ὁμότροπος τῶν Ἁγίων καί ὁμόψυχος» (ἀπό τά στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, 1η Νοεμβρίου) «Ἀποστράφηκε τήν ὕλη, ἡ ὁποία πάνω στή γῆ φθείρεται καί ἔγιναν πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ, ζῶντας βίο ἀγγελικό ὡς πρός τίς ἀνάγκες τῆς σαρκός, ἡ δυάδα τῶν Ἁγίων πού ἔζησαν μέ ὁμοφροσύνη, ἀκολούθησαν τόν ἴδιο τρόπο ζωῆς, εἶχαν τήν ψυχική ἐνότητα καί τήν Ἐκκλησία σπίτι τους».

Αν μας έλεγε κάποιος σήμερα ότι θα έπρεπε να εργαζόμαστε δωρεάν, χωρίς πληρωμή, χωρίς ανταμοιβή για τον κόπο μας, χωρίς να νοιαστούμε για την επιβίωσή μας, θα τον περιγελούσαμε. Σε έναν πολιτισμό ο οποίος αποθεώνει την ύλη όχι ως υλικό και μέσο για να μπορέσουμε οι άνθρωποι να επιβιώσουμε, αλλά ως ιδιοκτησία, αφορμή πλουτισμού, ως εξάρτηση και νόημα ζωής, το να προσφέρει κάποιος τον εαυτό του χωρίς να λειτουργεί στην προοπτική της ανταποδοτικότητας, μόνο από αγάπη, είναι αδιανόητο.

Υπάρχουν στην παράδοση της Εκκλησίας μας άνθρωποι που αφιέρωσαν όλη τους την ζωή στην αγάπη για τους συνανθρώπους τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι Άγιοι Ανάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός, τους οποίους γιορτάζουμε την 1η Νοεμβρίου κάθε χρόνο. Γεννημένοι στην Έφεσο της Μικράς Ασίας, έμειναν από νωρίς ορφανοί από πατέρα, ο οποίος πρόλαβε να βαπτιστεί πριν πεθάνει. Τους μεγάλωσε η μητέρα τους Θεοδότη που ήταν χριστιανοί. Σπουδάζουν τις επιστήμες της εποχής, αφοσιώνονται όμως στην Ιατρική, την οποία δεν θα την ασκήσουν με τις παραδοσιακές μεθόδους, αλλά με την δύναμη της προσευχής και της πίστης. Δωρεάν έλαβαν οι νέοι απόστολοι του Χριστού, δωρεάν έδιδαν, σε πλούσιους και φτωχούς, ξένους και οικείους, ακόμη και στα άλογα ζώα, την ιατρική θεραπεία. Δεν ζητούσαν χρήματα, αλλά όλα γίνονταν με την επίκληση του ονόματος του Χριστού. Κοιμήθηκαν ειρηνικά. Στον ναό που ανεγέρθηκε επάνω από τους τάφους τους στην τοποθεσία Φερεμάν συνέρρεε πλήθος ασθενών ανθρώπων, οι οποίοι έμεναν επί μέρες στον ναό, μέχρις ότου η χάρις του Θεού, διά πρεσβειών των Αγίων Αναργύρων, τους θεραπεύσει («Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», εκδόσεις ΙΝΔΙΚΤΟΣ, τόμος 3).

Ὁ ἅγιος Κοσμάς

Ἡ ἅγια Θεοδότη

Ὁ ἅγιος Δαμιανός

ΧΕΙΡ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΛΛΗΣ

Η ύλη είναι απορριπτέα από την χριστιανική πίστη και παράδοση; Η απάντηση είναι όχι. Το πρόβλημα του ανθρώπου δεν είναι ο πλούτος και τα αγαθά, αλλά η πεποίθηση σ' αυτά και η χρήση τους ως ισοδύναμα της ευτυχίας. Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της παραβολής του πλούσιου και του Λαζάρου συνειδητοποιούμε ότι ο πλούσιος δεν καταδικάστηκε διότι είχε χρήματα, αλλά γιατί τα κράτησε για τον εαυτό του, δεν ελέησε και νόμιζε ότι χάρις σ' αυτά θα ζει για πάντα. Ο υλιστικός πολιτισμός δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι επειδή τα χρήματα και τα αγαθά έχουν χειροπιαστό αντίκρισμα στην ζωή μας, είναι η βάση και για την ευτυχία μας. Το μέσο γίνεται σκοπός. Και καλλιεργούμε τόσο για τους εαυτούς μας, όσο και για τα παιδιά μας την πεποίθηση ότι η ύλη είναι το παν. Φτάνουμε έτσι σήμερα να καθυστερούμε να δεσμευτούμε, να κάνουμε οικογένεια, να θέλουμε παιδιά, αρκούμενοι στο ένα ή στα δύο για να έχουμε χρήματα ώστε να μην τους λείπει τίποτα και όλη η ζωή μας περιστρέφεται γύρω από το χρήμα και την ύλη. Πόσες φιλονικίες γίνονται για την διανομή της πατρικής περιουσίας; Πόσοι άνθρωποι γίνονται εχθροί μεταξύ τους, μόνο και μόνο διότι δεν μπορούν να συνεννοηθούν ή ανταγωνίζονται ή ζηλεύουν για τα υλικά αγαθά των άλλων;

Από τη άλλη, σε δοκιμασίες της ζωής μας, αυτές που ήρθαν και αυτές που θα έρθουν, νιώθουμε ότι αν έχουμε χρήματα, μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε. Είναι έτσι ο πολιτισμός και ο κόσμος μας που τα πάντα περνούν μέσα από την οικονομία. Η επιστήμη, η τεχνολογία, η ιατρική, όλες οι επιστήμες χρειάζονται χρήματα για να μπορέσουν να αναπτυχθούν, να δώσουν καινούργιες μορφές παράτασης της ζωής και βελτίωσης της ποιότητάς της, ενώ όλη η καθημερινότητά μας είναι στηριγμένη στην κατανάλωση, δηλαδή στην ύλη. Η εμφάνισή μας, ο τρόπος που είμαστε συνδεδεμένοι με τους άλλους, τα όνειρά μας, όλα έχουν να κάνουν με τα χρήματα. Κι έτσι η ζωή μας περνά με την εμπιστοσύνη στην ύλη.

Οι Άγιοι Ανάργυροι όμως εβδελύξαντο την ύλη. Άφησαν στην άκρη τη φθορά της, καθώς η ύλη από μόνη της δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την φθορά που ο χρόνος, η αμαρτία και ο θάνατος μας προκαλούν, ενώ μας ρίχνει και στην φθορά της ψυχής, στον πνευματικό θάνατο, όταν προσκολληθούμε σ' αυτήν. Πόσες ιδεολογίες δεν πέρασαν από την ιστορία της ανθρωπότητας και κατέπεσαν, διότι υποσχέθηκαν στον άνθρωπο εξουσία ή ισότητα στην διανομή των αγαθών, για να περνά ο άνθρωπος καλά σ' αυτήν την ζωή, και εφθάρησαν μαζί του! Οι Άγιοι Ανάργυροι προέκριναν της ύλης την αγάπη. γνώμονάς τους έγινε ο άλλος. Και ζούνε αιώνια, νικώντας την φθορά και τον θάνατο.

Ας σκεφτούμε τα βήματα σ' αυτήν την πορεία της απόρριψης μετά βδελυγμίας της

ύλης. Την μοναξιά στον κόσμο εκείνης της εποχής που έβγαινε από την παντοδυναμία της εξουσιάζουσας Ρώμης, από την ειδωλολατρική θρησκεία η οποία αποθέωνε την ύλη, τα πάθη και το εδώ της ζωής, αλλά και από την έγνοια και των συν-χριστιανών τους να επιβιώσουν και να καλύψουν τις βιοτικές μέριμνες και ανάγκες. Τον λογισμό του πώς οι ίδιοι θα επιβιώσουν, από τη στιγμή που θα επέλεγαν το «δωρεάν δότε». Την απόφασή τους να παραιτηθούν από οποιαδήποτε αμοιβή, την οποία οι άνθρωποι θα την προσέφεραν από καρδιάς και με χαρά. Την απόφασή τους να μην χρησιμοποιήσουν την ιατρική τέχνη, αλλά το όνομα του Χριστού σε κάθε ασθένεια. Την αγωνία τους να μην φανούν ανάξιοι της προσδοκίας των ανθρώπων να τους γιατρέψουν, καθότι ακόμη και ο πιο πιστός δεν μπορεί να εκβιάσει το θέλημα του Θεού. Τον αγώνα τους να μην υπερηφανευθούν για τα χαρίσματα ιαμάτων. Την επέκταση της αγάπης ακόμη και στα άλογα ζώα, γεγονός που δείχνει ότι για την πίστη η κτίση είναι δώρο του Θεού και τα πάντα γιατρέυονται από την χάρη Του. Την υπέρβαση του ανθρώπινου φόβου για τον θάνατο και την οικείωση αυτού του «ουκ έσται τέλος», όχι μόνο για την βασιλεία του Θεού, αλλά και για την ύπαρξή μας όταν αυτή ζει τον Χριστό.

Αυτός ο βηματισμός στην αγάπη έχει ως βάση και ρίζα του την πίστη ως εμπιστοσύνη, την κοινωνία με τον Χριστό, όπως επίσης και την φιλία και την αγάπη που οι δύο Ανάργυροι ιατροί είχαν μεταξύ τους. Κάθε σχέση είναι μια μικρή Εκκλησία, όταν η πορεία της είναι εις Χριστόν. Όταν ο στόχος του ανθρώπου δεν είναι το υλικό, η επίδειξη, ακόμη και η επιβίωση, αλλά η χαρά της αγάπης και της κοινωνίας με τον Χριστό της ανάστασης και της ζωής. Αυτή η πίστη είναι και το μήνυμα στον καθέναν από μας, στην εποχή του ταλανισμού από τον φόβο για την ζωή, για τα αγαθά, για ένα μέλλον που δεν το γνωρίζουμε, στην εποχή που η ύλη είναι η σύγχρονη θεά. Μπορεί να μην είμαστε σε θέση να λειτουργούμε στην προοπτική του «δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε», αλλά ας λειτουργούμε με εύσπλαχνη καρδιά, ελεώντας κατά τις δυνάμεις μας και αισθανόμενοι ότι δεν ξεγελάμε την φθορά και τον θάνατο, μόνο ξεπερνάμε το μάταιο με την αγάπη για Θεό και άνθρωπο!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/380MtTI>